

РЕШЕНИЕ

№ 635

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12403** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба от [фирма] – [населено място], представлявано от управителя К. В. М. чрез пълномощника И. Ц. З. чрез адв. Л. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0813-000516/13.09.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник група към ОДДВР Я., сектор „Пътна полиция“ Г. Т. Б.– за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ като постановена при липса на мотиви, при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед за прилагане на ПАМ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка като незаконосъобразна.

Ответникът – началник група в сектор „Пътна полиция“ при ОДДВР Я. Г. Т. Б., не се представлява в съдебно заседание, с писмено становище оспорва жалбата. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

При извършена проверка от служители в отдел "Пътна полиция" при ОДДВР Я. на

12.09.2019г. около 17.15 ч. в [населено място] по [улица]до №4, в посока към площад „Освобождение“ е установено, че Господин В. В., ЕГН [ЕГН] управлява МПС т.а. „Мерцедес Г 63 АМГ“ с рама № WDB4632721X218796, собственост на [фирма] – [населено място], след като водачът В. е лишен от това право по административен ред с наказателно постановление №10-[ЕГН], издадено от ПП П.. На водача е съставен АУАН № 456345/12.09.2019г. за установено административно нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0813-000516/13.09.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник група в сектор „Пътна полиция“ при ОДДВР Я. Г. Т. Б. е наложена на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението – [фирма] – [населено място] принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Като доказателства по делото са представени : АУАН № 456345/12.09.2019г. издаден от С. М. - мл. автоконтрольор при ОДМВР Я., 2 бр. докладни записки от 13.09.2019г. от актосъставителя; 2 бр. докладни записки от 13.09.2019г. от началник група „ТП“ при ОДДВР Я. ст. инспектор К. Р.; наказателно постановление № 18-1006-002745/15.08.2008г., издадено от началник група към ОДДВР П., сектор „Пътна полиция“, с което на Господин В. В., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева и лишаване от право да управлява МПС за три месеца за нарушение на чл.58, т.3 от ЗДвП; решение от 03.05.2019г. по адм. дело № 40/2019г. на РС – Пазарджик, с което е потвърдено наказателно постановление № 18-1006-002745/15.08.2008г., издадено от началник група към ОДДВР П., сектор „Пътна полиция“, влязло в сила на 28.05.2019г.; Заповед № 326з-1397/23.06.2017 г. на директора на ОДМВР Я. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а" и т. 6 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

Оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила и несъобразяване с материалния закон.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на

собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което: 1. не е правоспособен водач; 2. не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство; 3. след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, 4. свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс - за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че жалбоподателят е собственик на товарен автомобил, управляван от Господин В. В., който е лишен от право да управлява МПС по административен ред. По делото обаче липсват безспорни доказателства, че към датата на извършеното от В. нарушение – 12.09.2019г., последният е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Видно от представеното решение от 03.05.2019г. по адм. дело № 40/2019г. на РС – Пазарджик, същото е влязло в сила на 28.05.2019г. Следователно от тази дата е влязло в сила и наложеното с наказателно постановление № 18-1006-002745/15.08.2008г., издадено от началник група към ОДДВР П., сектор „Пътна полиция“, наказание на Господин В. В. „лишаване от право да управлява МПС“. Това налага извода, че определените три месеца за това наказание следва да са изтекли на 28. 08.2019г., т.е. преди датата на извършената проверка. Съдът намира, че от приложените в административната преписка писмени доказателства не може да се направи несъмнен извод, че към датата на извършеното от В. е лишен от право да управлява моторно превозно средство. Тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че те не описват нито една от хипотезите на чл. 171, ал.1, т.2а от ЗДвП лицето управлявало автомобила на жалбоподателя: да е неспособен водач, да не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Ето защо, липсва правно основание за приложението на разпоредбата на чл. 171, т.2а б.а от ЗДвП. Това обуславя и извода на съда за отмяна на оспорената заповед като материално незаконосъобразна.

Освен това съдът счита, че при постановяването на оспорената ПАМ административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като не е извършил необходимата проверка относно релевантни факти като датата на влизане в сила на наложеното на Господин В. В. наказание „лишаване от право да управлява МПС“ и срока на фактическото му изтърпяване. Провеждането на административното производство в нарушение на чл. 35 от АПК се явява особено съществено, тъй като заповедта за налагане на ПАМ е издадена при неизяснена фактическа обстановка и без да са събирани други доказателства.

С оглед изложеното оспорената заповед се явява незаконосъобразна, и като издадена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-0813-000516/13.09.2019г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началник група към ОДДВР Я., сектор „Пътна полиция“ Г. Т. Б. – за прекратяване на регистрацията на ППС, собственост на [фирма] – [населено място], представлявано от управителя К. В. М. за срок от 6 месеца.
Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: